

indtager Sammensætningen af Folkerepræsentationen, herved forstaaet ikke alene de Principer, hvorefter sammes Medlemmer vælges, men ogsaa dens Indretning, som bestaaende enten af to Kamre eller kun udgjørende eet Kammer, en fremragende Plads. I de fleste konstitutionelle Lande er det saakaldte Lokammersystem gennemført, og ligesom dette System i Principet synes at være det rigtigste og det, der bedst sikrer en rolig og fredelig Udvikling af Samfundsforholdene, fordi det ligeoverfor den større Bevægelighed og Modtagelighed for Diebliffets Indtryk, som findes hos den i Reglen efter en friere Valglov sammensatte ene Bestanddeel af Folkerepræsentationen, stiller en Modvægt ved den Forhandling, der skal foregaae i den anden Deel af Repræsentationen (Førstekamret), som i Almindelighed er sammensat efter væsentlig andre Regler — saaledes turde Saadant ogsaa være stadfæstet ved Erfaringens Vidnesbyrd. Udkaster man nu for Islands Bedkommende Spørgsmaalet, om sammes konstitutionelle Forfatning skal indrettes efter Lokammer- eller Cetskammersystemet, frembyder sig først den Bemærkning, at der paa Grund af Forholdenes Besskaffenhed neppe i dette Land findes de fornødne faktiske Forudsætninger, hvorpaa Folkerepræsentationens Inddeling i to Kamre kan bygges. Foruden nemlig den Omstændighed, som er fælles for Island og ethvert andet lille Land, at det ikke har nogen Overflodighed af dygtige politiske Personligheder, og at det af Hensyn hertil vil være hensigtsmæssigere at samle de forhaandenværende Kræfter i eet Kammer end at adspilte dem i to, savnes der ogsaa i Island de naturlige Elementer til et virkelig selvstændigt og anseet Førstekammer, saaledes som dette i enkelte andre Lande historisk har udviklet sig; og man vilde ved at fastsætte en hvilken som helst Valglov for et Førstekammer i Island neppe kunne tilvejebringe andet end to meget ligeartede Kamre, hvis forskjellige Behandling af de enkelte Sager neppe vilde medføre, at disse betragtedes fra nye Sider, men kun foranledigede Tidsspilde og Omkostningsforøggelse — Følger, der af Hensyn haade til den forhaandenværende Trang til Reformier og til Landets Fattigdom vilde

være meget beklagelige. Fremdeles vilde Repræsentationens Deling i toende Kamre hverken svare til Althinget i dettes ældre eller i detts nyere Skikkelse, og det er et Hensyn, som neppe er ganske uden Betydning, at efter det islandske Folks eiendommelige Tankesæt et saakunstigt Statsmaskineri formeentlig ikke vilde finde nogen Sympathi i den offentlige Mening, og at man ved at omforme de politiske Institutioner i et Land saameget som muligt bør benytte de hidtil bestaaende som Grundlag for de nye. Naar Lovudkastet sammensætter Folkerepræsentationen efter Cetskammersystemet, er dette altsaa skeet af Hensyn til Islands eiendommelige Forhold, medens den modsatte Fremgangsmaade vilde være bleven foreslaaet, hvis man havde sat det som sin Opgave at danne den islandske Folkerepræsentation efter den danske Rigsdags Mønster. Men ved Siden heraf har man — i Eighed med hvad overalt er Tilfældet, hvor Cetskammersystemet har været gennemført, og hvor der altsaa har manglet den modererende Faktor i Statsmaskineriet, som et første Kammer skal afgive — maattet søge at finde de fornødne Garantier imod den i Cetskammersystemet liggende Fare for, at Folkerepræsentationen tager overlede, for det Heles Bedste skadelige Beslutninger, og man har da rettet sin Opmærksomhed paa, om deslige nødvendige Garantier skulde søges ved en indskrænket Valglov eller paa anden Maade. Da Valglovens Opgave er at sikre Muligheden af en virkelig Folkerepræsentation, har man, saaledes som Forholdene ere i Island, ikke troet at burde foreslaae enten en Valglovs eller indirekte Valg, men er gaaet ud fra den Forudsætning, at ligesom Forordningen af 6te Januar 1857 maa antages at fyldestgjøre de Krav, som kunne gøres til en frifindet Valglov, saaledes ere de i samme indeholdte Bestemmelser formeentlig ganske afpassede efter de islandske Forhold og egnede til at tilvejebringe en virkelig Folkerepræsentation. Men bibeholdes Reglerne i den nævnte Valglov med Hensyn til de folkeaarne Althingsmænd, er det nødvendigt at tilvejebringe et Element i Althinget, der kan danne en Modvægt ligeoverfor den let bevægelige Bestanddeel, som denne Valglov vil indfætte deri, og som kan